

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΡΩΠΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΜΑΘΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 5^η Δεκεμβρίου 2010 ΕΤΟΣ 3ον ΤΕΥΧΟΣ 135

Το πρόγραμμα των εγκαινίων στην ηλεκτρονική μας σελίδα: [www.agioiapistoloi](http://www.agioiapistoloi.gr)

Ο Άγιος Νικόλαος γεννήθηκε τον 3ο αιώνα μ.Χ. στα Πάταρα της Λυκίας, από γονείς ευσεβείς και πλουσίους. Έζησε στην εποχή των αυτοκρατόρων Διοκλητιανού και Μαξιμιανού και έλαβε σημαντική μόρφωση. Σε νεαρή ηλικία έμεινε ορφανός και κληρονόμος μιας μεγάλης περιουσίας, ο ίδιος όμως αφιερώθηκε στο Θεό μετά την ματάβασή του στα Ιεροσόλυμα για να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό και τον Πανάγιο Τάφο, με αποτέλεσμα όταν επέστρεψε στην πατρίδα του να χειροτονηθεί Διάκονος. Ακολούθησε ασκητικό βίο και σύντομα έγινε ηγούμενος της Μονής Σιών στα Μύρα της Λυκίας, πραγματοποιώντας σημαντικό έργο στην περιοχή. Αυτό σαν αποτέλεσμα είχε ο λαός της περιοχής να ζητήσει το Νικόλαο για να λάβει το επισκοπικό αξίωμα, όταν εκοιμήθη ο επίσκοπος της περιοχής.

Από την θέση αυτή ανέπτυξε έντονη δράση και επεξέτεινε τους αγώνες του για την προστασία των φτωχών και των απόρων ιδρύοντας νοσοκομεία και διάφορα φιλανθρωπικά ιδρύματα. Προικισμένος με υψηλό

χριστιανικό φρόνημα, ακαταμάχητο θάρρος και ζωτικότητα εμπύχωνε τους διωκόμενους από τους Ρωμαίους χριστιανούς διωκόμενος και εξοριζόμενος και ο ίδιος για τη στάση του αυτή. Κατά τους διωγμούς του Διοκλητιανού υπέστη βασανιστήρια, όταν όμως ανήλθε στον αυτοκρατορικό θρόνο ο Μέγας Κωνσταντίνος ελευθερώθηκαν όλοι οι χριστιανοί και έτσι ο Νικόλαος επανήλθε στο αρχιεπισκοπικό θρόνο. Σύμφωνα με την παράδοση, ήταν προικισμένος με το χάρισμα της θαυματουργίας και έσωσε πολλούς ανθρώπους και όσο ήταν εν ζωή αλλά και μετά την κοίμησή του.

Επί είκοσι έτη ζούσα στην Λίμα του Περού. Κατά το διάστημα αυτό είχε ιδρυθεί και μια Ρωσική Ορθόδοξη ενορία εκεί. Ο διάκονός μας, ο αείμνηστος Ευγένιος Νικολάγιεβιτς Δολμάτεφ, μου είχε διηγηθεί ένα θαύμα που ο ίδιος είχε ζήσει, με μια επέμβαση του Αγίου Νικολάου.

Συνέβη στην Σιβηρία. Ο Λευκός Στρατός κάτω από την διοίκηση του Κολτσάκ υποχωρούσε. Ο Ευγένιος Νικολάγιεβιτς, παρά τον σοβαρότατο τραυματισμό που είχε υποστεί στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, υπηρέτησε στις δυνάμεις του Κολτσάκ, με βαθμό πρώτου υπολοχαγού. Ο χειμώνας εκείνος ήταν πολύ βαρύς.

Μπαίνοντας σε κάποιο χωριό, οι παρτισάνοι συνέλαβαν ένα χωριάτη με την υποψία ότι συνεργαζόταν με τους Κόκκινους. Είχε ληφθεί η απόφαση να τον εκτελέσουν.

Ο Ευγένιος Νικολάγιεβιτς διέταξε να τον κρατήσουν τον ύποπτο στην φυλακή.

Το ίδιο βράδυ, καθώς ο υπολοχαγός καθόταν μοναχός και ετοιμάζε τα έγγραφα της κατηγορίας, ακούσθηκε ένα χτύπημα στην πόρτα του. Την άνοιξε, και μπήκε μέσα ένας ηλικιωμένος που φορούσε σκούφια, σαν εκείνες που φορούσαν οι μοναχοί, και ένα παλιό ράσο.

"Κύριε αξιωματικέ" του είπε, "έχετε συλλάβει ένα χωριάτη εδώ. Μην τον σκοτώσετε. Είναι αθώος."

"Και ποιός είσαι εσύ;" Τον ρώτησε ο Ευγένιος Νικολάγιεβιτς.

"Είμαι ο εφημέριος της τοπικής εκκλησίας, ο πατήρ Νικόλαος", του απάντησε ο ηλικιωμένος, και αμέσως έφυγε.

Ο Ευγένιος Νικολάγιεβιτς κάθησε και καλοσκέφθηκε το ζήτημα, και αποφάσισε να αφήσει ελεύθερο τον φυλακισμένο. Νωρίς το επόμενο πρωί, παρήγγειλε να του ετοιμάσουν ένα έλκηθρο, διέταξε να επιβιβασθεί ο φυλακισμένος, πήρε μαζί του λίγο ψωμί, και είπε στους συνοδούς:

"Φεύγω - πάω να τον εκτελέσω."

Όταν έφτασαν στο δάσος, έλυσε τα δεσμά του φυλακισμένου και του είπε:

"Φύγε τώρα, μέσα στο δάσος, και φρόντισε να μην ξαναβρεθείς ποτέ στο δρόμο μας!"

Επιστρέφοντας στο χωριό, ο Ευγένιος Νικολάγιεβιτς πέρασε από την εκκλησία. Ήταν κλειδωμένη. Ρώτησε ένα χωριάτη που περνούσε εκείνη στιγμή:

"Πού μένει ο πατήρ Νικόλαος;"

"Οι Κόκκινοι τον τουφέκισαν, πριν από πολλά χρόνια", ήρθε η απάντηση.

Αιφνιδιάστηκε με την απάντηση ο Ευγένιος Νικολάγιεβιτς, αλλά αποφάσισε πως ήθελε να ρίξει και μια ματιά μέσα στον ναό.

Κάποιος του ξεκλείδωσε την πόρτα του ναού, και μπήκε.

Ξαφνικά, βλέπει στα δεξιά του μια εικόνα του Αγίου Νικολάου και αμέσως αναγνώρισε τον νυχτερινό επισκέπτη του. Στην εικόνα αυτή, ο θαυματουργός ιεράρχης είχε αγιογραφηθεί φορώντας την ίδια ακριβώς σκούφια.

Το [325](#) ο Άγιος Νικόλαος έλαβε μέρος στην [Α' Οικουμενική Σύνοδο](#), που έγινε στη *Νίκαια* της *Βιθυνίας* και καταπολέμησε τις διδασκαλίες του Αρείου. Σύμφωνα με την παράδοση λέγεται ότι κατά τη Σύνοδο χαστούκισε τον Άρειο και ο *Μέγας Κωνσταντίνος* τον έβαλε στη φυλακή. Όταν επέστρεψε από τη Σύνοδο, συνέχισε το ποιμαντικό του έργο μέχρι τα βαθιά γεράματα.

Ο άγιος Νικόλαος πέθανε ειρηνικά στις 6 Δεκεμβρίου του έτους 330 μ.Χ. (Κατ' άλλους του 345 ή 352). Μετά την κοίμησή του ονομάστηκε «*μυροβλύτης*», καθώς τα λείψανά του άρχισαν να αναβλύζουν [Άγιο Μύρο](#), όπως και άλλων αγίων. Τα λείψανά του διατηρήθηκαν στα Μύρα έως και τον [ενδέκατο αιώνα](#), όπου το 1087 κάποιοι ναύτες τα αφαίρεσαν και τα μετέφεραν στην *Ιταλία*, στην πόλη *Μπάρι*, όπου τοποθετήθηκαν στο *Ναό του Αγίου Στεφάνου*. Λέγεται ότι κατά την τέλεση της θείας λειτουργίας άρχισε να αναβλύζει τόσο πολύ μύρο από τα ιερά λείψανα, που οι πιστοί το μάζευαν σε δοχεία για θεραπεία από διάφορες αρρώστιες, ενώ αρκετοί λιποθυμούσαν από την ευωδία του μύρου αυτού.

Εξέταση λειψάνων για ανάπλαση προσώπου

Ο νέος τάφος του Αγίου Νικολάου στο Μπάρι ανοίχτηκε τη νύχτα της 5ης προς την 6η Μαΐου του 1953, επειδή έπρεπε να γίνουν αναστηλωτικά και αναπαλαιωτικά έργα στη Βασιλική του Αγίου Στεφάνου. Με την ευκαιρία αυτή έγινε αναγνωριστικός έλεγχος και καταμέτρηση των οστών που βρέθηκαν στον τάφο από τον καθηγητή της Ανατομίας του Πανεπιστημίου του Bari, Luigi Martino, με τη βοήθεια του Δρ. Venezia Luigi. Μετά, τα λείψανα τοποθετήθηκαν σε γυάλινη κάσα και τέθηκαν σε προσκύνημα στη Βασιλική του Αγίου. Το 1957, ο ίδιος καθηγητής, με τον ίδιο βοηθό πραγματοποίησαν μια δεύτερη εξέταση των λειψάνων, τα οποία αμέσως μετά τοποθετήθηκαν στη σαρκοφάγο από όπου τα είχαν βγάλει αρχικά. Επρόκειτο για μια «ανατομική ανθρωπολογική μελέτη, που απέβλεπε στον προσδιορισμό και την αποτύπωση της εικόνας και των χαρακτηριστικών των οστών και κυρίως στην ανασύνθεση της φυσικής εμφάνισης ή ακόμη και της εικονογραφικής μορφής του ατόμου, στο οποίο άνηκαν τα υπό εξέταση οστικά λείψανα»^[1].

Η εξέταση απέδειξε ότι πολλά τμήματα των οστών έλειπαν, και ότι η κόρα είχε διατηρηθεί καλύτερα από τα υπόλοιπα. Παράλληλα, όταν ανοίχτηκε ή σαρκοφάγος, τα οστά βρέθηκαν βουτηγμένα σ' ένα υγρό διαυγές, άχρωμο και άοσμο, σαν νερό που βγαίνει από βράχο. Όσα οστά βρίσκονταν πάνω από τη στάθμη του υγρού, που έφτανε στα 2-3 εκ. μ. από τον πυθμένα της σαρκοφάγου, ήταν υγρά όπως και τα εσωτερικά τοιχώματα της. Επίσης από αυτό το υγρό ήταν γεμάτες οι μυελοκυψέλες των σπογγωδών οστών. Η εξέταση του υγρού στα Ινστιτούτα Χημείας και Υγιεινής του Πανεπιστημίου του Bari έδειξε ότι επρόκειτο για νερό καθαρό, ελεύθερο από άλατα και στείρο από μικροοργανισμούς. Οι ρωμαιοκαθολικοί του έχουν δώσει τη χαρακτηριστική ονομασία «Manna». Τα σχετικά Αγιολογικά κείμενα λένε ότι και όταν οι βαρηνοί ναύτες έσπασαν την πλάκα, του τάφου του Αγίου στα Μύρα, για να πάρουν τα λείψανα, τα βρήκαν μέσα σε «Θείο μύρο», (άλλοι γράφουν Sanctus liguor ή oleum). Σύμφωνα με τον ερευνητή καθηγητή, η ύπαρξη του υγρού αυτού στη σαρκοφάγο επέδρασε ευεργετικά στην καλύτερη συντήρηση των οστών όλους αυτούς τους αιώνες που πέρασαν. Η μελέτη των οστών έδειξε ότι ο κάτοχός τους έπασχε από αγκυλωτική σπονδυλαρθρίτιδα και διάχυτη ενδοκρανιακή υπερόστωση. Θεωρείται ότι αυτά πρέπει να κληροδοτήθηκαν στον Άγιο από κάποια υγρή φυλακή, όπου θα πέρασε αρκετά χρόνια της ζωής του και μάλιστα σε προχωρημένη ηλικία, όπως μαρτυρούν τα σχετικά αγιολογικά κείμενα. Ο ίδιος καθηγητής εκτέλεσε ανάπλαση της μορφής του αγίου Νικολάου με βάση τα οστά της κόρας του, και το αποτέλεσμα έμοιαζε με τη μορφή του αγίου όπως εικονίζεται στο Παρεκκλήσιο του Αγ. Ισιδώρου της Βασιλικής του Αγ. Μάρκου Βενετίας.^[2]

